

«Ти снівсь колись прапращуру мойому...»

Дараган Юрій

* * *

Ти снівсь колись прапращуру мойому
Перлини сліз, чи стріли, чи вино —
Та напував ти печеніга злого
В своїх степах таким вином давно...
Що ж, ти містиш і радощі, і болі,
І на шляху твому квітне мак.
Тебе — тому, хто щиро прагне волі,
Тому, хто прагне слави; а відтак
Наповнити життя останнім змістом,
Так, ніби смерть мов щастя віднайшли.
Твоя стріла тонким прошиє свистом
Ранкове скло над степом запашним.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drahan_yurii/ty_snyvs_kolys_praschuru_moiomu